

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 99.380 van 2 oktober 2001

A. 101.115/VIII-2169.

In zake: **COLLET** Claude,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Hugues HIERNAUX, advocaat,
rue J. Colson 49
5000 Namen,

tegen:

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan 149/21
1050 Brussel.

Tussenkomende partij :

LOISELET Anne,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe SIMONART, advocaat,
Gulden Vlieslaan 68/9
1060 Brussel.

**DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Claude COLLET op 1 maart 2001 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van het in het Belgisch Staatsblad van 12 februari 2001 bekendgemaakte koninklijk besluit van 7 februari 2001 waarbij Anne LOISELET tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton Bergen is benoemd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien het op 23 mei 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij Anne LOISELET vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 6 juni 2001, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gelet op arrest nr. 97.537 van 6 juli 2001, waarbij de uitspraak wordt uitgesteld en waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee belast wordt een verslag op te maken over de vordering tot schorsing;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 juli 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 augustus 2001, de datum waarop de zaak tot de terechtzittingen van 6 en 14 september 2001 is uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. SIMONART, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak uiteengezet zijn in arrest nr. 97.537 van 6 juli 2001;

Overwegende dat verzoeker, als moeilijk te herstellen ernstig nadeel, steunend op het arrest-BLANPAIN, nr. 85.997 van 15 maart 2000, aanvoert

dat bij ontstentenis van schorsing de begunstigde van de bestreden bevordering in de loop van de bodemprocedure ervaring zal kunnen opdoen en dat zij daarop zal kunnen steunen wanneer ten gevolge van een eventueel vernietigingsarrest een nieuwe benoeming moet worden verleend; dat hij daarop laat volgen dat, nog steeds in de veronderstelling dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling niet wordt geschorst, hij, zijnerzijds, zijn ambt gedurende geruime tijd niet meer zal hebben uitgeoefend en daardoor benadeeld zal zijn wanneer de aanspraken en verdiensten van de gegadigden moeten worden vergeleken, vooral aangezien de continuïteit in het ambt in kwestie alleen kan worden gegarandeerd als hij, op grond van de ervaring die hij in die functie heeft opgedaan, in die functie wordt benoemd; dat verzoeker de nadruk legt op het feit dat de tussenkomende partij, in tegenstelling tot hem, vóór de goedkeuring van de bestreden beslissing geen enkele ervaring bezat in het ambt van hoofdgriffier van een vredegerecht; dat hij erop wijst dat hij gedurende de uitoefening van dat hoger ambt inspanningen heeft gedaan voor de opleiding van het personeel, zowel op het gebied van computerkennis als op dat van kennis van de rechterlijke organisatie, zodat het personeel zijn opdrachten efficiënt vervult; dat volgens hem de indiensttreding van de tussenkomende partij de formidabele ploeggeest die aldus ontstaan is, kan aantasten, temeer daar de tussenkomende partij inzake de organisatie van een griffie slechts een ervaring van minder dan drie jaar bezit die zij 25 jaar geleden in een ondergeschikte functie heeft opgedaan; dat verzoeker voorts vanwege de analogie verwijst naar arrest-LAURENT, nr. 84.580 van 7 januari 2000, arrest-LE CLERCQ, nr. 84.676 van 13 januari 2000 en arrest-LE CLERCQ, nr. 86.414 van 30 maart 2000, waarin, in verband met de benoeming van notarissen, geoordeeld is dat de nauwe band die tussen de titularis van een ambt en het ambt zelf kan bestaan een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan opleveren, inzonderheid doordat hij dat ambt in de praktijk reeds uitoefent; dat hij voorts gewag maakt van een moreel nadeel dat voortkomt uit het feit dat hij alleen gedongen had naar het ambt in de griffie waarin hij zijn ambt reeds uitoefende, zodat zijn situatie niet kan worden gelijkgesteld met die van welke gegadigde ook voor welk openbaar ambt ook, uit de omstandigheid dat zijn mededingster uiteindelijk een bepaalde vorming zal verwerven doordat hij op loyale wijze zijn beroep heeft uitgeoefend, wat zijn eigen kansen op een bevordering zal verkleinen, en uit de omstandigheid dat zijn niet-benoeming zijn geloofwaardigheid ten aanzien van de andere werknemers in het gerechtelijk milieu kan aantasten;

Overwegende dat de verwerende partij aangeeft dat, wanneer de Raad van State een benoeming heeft vernietigd en de bevorderingsprocedure vervolgens wordt hervat, de steller van de handeling volgens de rechtspraak geen rekening mag houden met de ervaring die de begunstigde van die benoeming in dat

ambt heeft opgedaan; dat de verwerende partij in verband met het arrest-BLANPAIN, nr. 85.997, waarnaar verzoeker verwijst, uiteenzet dat uit een onderzoek van dat arrest blijkt dat de Raad van State rekening heeft gehouden met de omstandigheden die eigen waren aan die zaak, maar dat die omstandigheden in casu niet dezelfde zijn; dat zij voorts de nadruk legt op de omstandigheid dat verzoeker in casu ervaring in het omstreden ambt bezit en dat hij zijn functie van griffier binnen hetzelfde vrederecht blijft uitoefenen, zodat hij zijn kennis over de computer verder zal kunnen uitbreiden en de overige personeelsleden daarvan verder de vruchten zal kunnen laten plukken; dat de verwerende partij voorts aanvoert dat het nadeel dat voortvloeit uit de omstandigheid dat verzoeker alleen gesolliciteerd heeft in de griffie waar hij reeds het ambt van hoofdgriffier uitoefende, in de eerste plaats aan zijn eigen gedrag te wijten is, dat hij, doordat hij nog maar 36 jaar is, nog talrijke mogelijkheden zal krijgen om in andere vrederechten te solliciteren, dat de loyale uitoefening van zijn ambt hem niet verplicht de hoofdgriffier al zijn eigen kennis bij te brengen en dat het nadeel dat ontstaat door het verlies aan geloofwaardigheid van een niet-benoemde gegadigde inherent is aan elke oproep tot gegadigden voor een openbare betrekking en geen afdoend moreel nadeel vormt;

Overwegende dat de tussenkomen partij inzonderheid opmerkt dat verzoeker het omstreden ambt reeds heeft uitgeoefend, zodat hij volgens haar niet in een nadelige situatie ten opzichte van haar wordt geplaatst, dat zij eveneens nu reeds enige ervaring in het ambt in kwestie bezit, dat de achting die het griffiepersoneel verzoeker toedraagt niet in het gedrang komt door haar benoeming, dat er in de griffie trouwens werkelijk een goede verstandhouding heerst en dat de griffie goed functioneert, dat het missen van een kans op bevordering op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt en dat het missen van die kans niet alleen het gevolg is van de bestreden handeling maar ook van het gedrag van verzoeker zelf, die alleen voor de griffie van het tweede kanton heeft gekozen; dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel volgens de tussenkomen partij door de feitelijke toedracht van de zaak onwaarschijnlijk wordt;

Overwegende dat weliswaar de vrees kan bestaan dat degenen die, naar aanleiding van een arrest waarbij een benoeming vernietigd is, opnieuw over de aanspraken en verdiensten van de gegadigden moeten oordelen, de ervaring die in de desbetreffende functie is opgedaan door degene wiens benoeming vernietigd is niet volledig buiten beschouwing laten, maar dat die vrees dan nog door de bijzondere omstandigheden van de zaak gerechtvaardigd moet zijn; dat uit de feitelijke toedracht van de zaak blijkt dat de tussenkomen partij een eerste benoeming als hoofdgriffier heeft verkregen in het vrederecht van het tweede kanton van Bergen bij een

koninklijk besluit van 20 oktober 2000, dat dit besluit bij een koninklijk besluit van 25 januari 2001 is ingetrokken en dat de tussenkomen partij opnieuw in hetzelfde ambt is benoemd op 7 februari 2001; dat ingeval geen schorsing wordt uitgesproken, de ervaring die zij reeds heeft opgedaan zich zal uitstrekken tot de dag waarop over de grond van de zaak een arrest wordt gewezen; dat eveneens blijkt dat verzoeker het hoger ambt van hoofdgriffier in hetzelfde vrederecht heeft uitgeoefend van 6 januari 1999 tot 20 oktober 2000, de datum waarop de tussenkomen partij in dat ambt is benoemd; dat de vermoedelijke duur van de bodemprocedure niet zo lang is dat wanneer geen schorsing wordt uitgesproken, de ervaring die de tussenkomen partij zal hebben opgedaan dermate groter zal blijken dan die van verzoeker dat hij daardoor benadeeld zou zijn bij een nieuwe vergelijking van de aanspraken en verdiensten naar aanleiding van een vernietigingsarrest; dat de tijd die na afloop van de procedure tot nietigverklaring zal zijn verlopen bovendien niet zo lang zal zijn dat de ervaring die verzoeker door zijn uitoefening van het hoger ambt heeft opgedaan volstrekt gedateerd zou zijn; dat verzoeker, die in het vrederecht van het tweede kanton van Bergen werkzaam blijft, ten slotte geenszins verhinderd wordt om bij de uitoefening van zijn huidige functie de ervaring die hij opgedaan heeft toen hij het ambt van hoofdgriffier uitoefende ten nutte te maken; dat de situatie van een hoofdgriffier van een vrederecht op geen enkel punt te vergelijken is met die van een notaris; dat er geen enkele grond bestaat om er in ernst van uit te gaan dat, enerzijds, de goede werking van de griffie in het gedrang zou komen als de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet wordt geschorst en dat, anderzijds, de loyale ambtsuitoefening van verzoeker uiteindelijk aan de tussenkomen partij ten goede zal komen; dat evenmin enig enkel gegeven in het dossier evenmin de stelling staft dat de omstreden benoeming verzoeker in diskrediet zou brengen; dat niet bewezen is dat het vereiste gevaar bestaat;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

De beslissing over de overige kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twee oktober tweeduizend en één door:

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

O. DAURMONT.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.